

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายตามความคิดเห็นของคนพิการในจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการ ที่มีเพศ อายุ และ อำเภอที่อาศัยอยู่แตกต่างกันต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. คนพิการในจังหวัดหนองคายที่มี เพศ อายุ และ อำเภอที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

- 1.1 ด้านการจดทะเบียนคนพิการ
- 1.2 ด้านกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- 1.3 ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว
- 1.4 ด้านการจัดบริการล่ามภาษามือ

2.ด้านพื้นที่วิจัย ได้แก่ เขตพื้นที่ในจังหวัดหนองคาย

3. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร ได้แก่ คนพิการในจังหวัดหนองคาย จำนวน 4,953 คน
(สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย : พศจิกายน 2554)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดจากขนาดประชากร โดยหากกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 727) ได้คนพิการจำนวน 370 คน

4. ด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

- 4.1.1 เพศ
- 4.1.2 อายุ
- 4.1.3 อำเภอที่อาศัยอยู่

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ได้แก่ 1. ด้านการจดทะเบียนคนพิการ 2. ด้านกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 3. ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว และ 4. ด้านการจัดบริการล่ามภาษามือ

5. ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย เดือนตุลาคม 2554 –เมษายน 2555

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบบปลายเปิดและปลายปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และอำเภอที่อาศัยอยู่

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย จำนวน 4 ด้าน โดย แบ่งระดับของการดำเนินงานการจัดสวัสดิการเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ และ องค์ประกอบที่จะทำให้ทราบถึง การดำเนินงานการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายแล้วนำมาเป็นข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ ความเหมาะสมและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ความคิดเห็นคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคน พิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย สรุปผลการ วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก เมื่อ

จำแนกเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของคนพิการอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจัดทะเบียนคนพิการ และ ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว ความคิดเห็นของคนพิการอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และ ด้านล่ามภาษามือ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการที่มีเพศแตกต่างกันเกี่ยวกับการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการที่มีอายุแตกต่างกันเกี่ยวกับการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นโดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการมีอาภรณ์ที่อาศัยอยู่แตกต่างกันเกี่ยวกับการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นโดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย อภิปรายผล ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความคิดเห็นของคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คนพิการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเป็นคนพิการที่ได้รับการบริการจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายโดยตรง ประกอบด้วยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ดำเนินงานด้านคนพิการภายใต้ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการซึ่งเป็นกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ส่งเสริม

พิทักษ์ และรับรองให้คนพิการได้รับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐาน และมีความเสมอภาคอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งส่งเสริมการเคารพศักดิ์ศรีที่มีมาแต่กำเนิดของคนพิการ อนุสัญญาฉบับนี้ยังเป็นอนุสัญญาฉบับแรก ที่ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของคนพิการ โดยเฉพาะด้านพลเมืองและการเมืองเท่านั้น แต่รวมถึงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และชีวิตครอบครัวอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิยะดา ตีระแพทย์ (2542 , บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ” ผลการศึกษาพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ ประสบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมในระดับมากทุกด้าน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ศรีปาน (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความพร้อมในการจัดสวัสดิการคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบล:ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสมุทรสงคราม” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วริยาภรณ์ พรนภดล (2544, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ” ผลการศึกษาพบว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้เรื่องแนวคิดการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการอยู่ในระดับปานกลาง

สมมุติฐานที่ 2 คนพิการในจังหวัดหนองคายที่มี เพศ อายุ และอำเภอที่อาศัยอยู่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบทางสถิติของระดับความคิดเห็นคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายตามความคิดเห็นของคนพิการที่มีเพศ อายุ และอำเภอที่อาศัยอยู่ โดยรวม พบว่า

1. คนพิการที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย มีมาตรฐานเดียวกันในการให้บริการคนพิการทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายต้องได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย เรื่อง ความเสมอภาค ในมาตรา 30 ได้ระบุว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่

เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

2. คนพิการที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มคนพิการที่มารับบริการจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ไม่ว่าจะอายุเท่าไร ก็จะได้รับบริการและสิทธิอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย เรื่อง ความเสมอภาค ในมาตรา 30 ได้ระบุว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องอายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

3. คนพิการที่มีอำเภอที่อาศัยอยู่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มคนพิการที่มารับบริการจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ไม่ว่าจะอาศัยอยู่อำเภอไหน ก็จะได้รับบริการและสิทธิอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย เรื่อง ความเสมอภาค ในมาตรา 30 ได้ระบุว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความคิดเห็นคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ มีข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางานด้านคนพิการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

1.1 เจ้าหน้าที่ควรให้บริการด้วยความกระตือรือร้นและรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ควรคอยติดตามผลการประกอบอาชีพของคนพิการ ควรให้เงินสงเคราะห์คนพิการที่มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง และควรจัดบริการล่ามภาษามือตามส่วนราชการต่างๆ

1.2 เจ้าหน้าที่ควรให้บริการคนพิการทุกคน อย่างเสมอภาคและเทียมกัน

1.3 ควรให้เงินสงเคราะห์ครอบครัวคนพิการทุกคนๆละ 1,000 บาท ควรให้คนพิการหรือผู้ดูแลเงินกองทุนเพิ่มเป็น 60,000 บาท ใช้เวลาผ่อนชำระ 10 ปี และควรมีการจัดบริการล่ามภาษามือไว้ทุกส่วนราชการ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

ควรวิจัยการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการด้านล่ามภาษามือ เนื่องจากเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ควรมีการจัดบริการล่ามภาษามือตามโรงพยาบาลทุกแห่งเพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนพิการ